

๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ทำให้ผู้ถูกร้องเป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) อันเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๐๑ (๖) และสมควรให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลจะมีคำวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง

ผู้ร้องได้ตรวจสอบลายมือชื่อของผู้เข้าชื่อเสนอคำร้องแล้วเห็นว่า มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ร่วมกันเข้าชื่อเสนอคำร้อง จำนวน ๗๘ คน ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง จึงส่งคำร้องดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย โดยมีคำขอ ดังนี้

(๑) ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) หรือไม่

(๒) ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลจะมีคำวินิจฉัยคำร้องนี้

ศาลมีคำสั่งรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว และศาลได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ จนกว่าศาลจะมีคำวินิจฉัยคำร้องนี้

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อศาลแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงตามคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาสรุปได้ดังนี้

เดิมผู้ร้องอาศัยอยู่บ้านถนนริมคลองสมถวิล อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผู้บาร์แบบเปิดมาตั้งอยู่ติดกับบ้านผู้ถูกร้อง มีการเล่นดนตรีสดแบบเต็มวงทั้งที่บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่อยู่ในโซนสีเขียวตามเทศบัญญัติ ทำให้รบกวนความเป็นอยู่โดยปกติของผู้ถูกร้อง และประชาชนเสียสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ทั้งเป็นแหล่งมั่วสุมของเยาวชน นิสิตและนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น ผู้ถูกร้องได้รวบรวมรายชื่อชาวชุมชนที่อยู่อาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกันร้องเรียนไปยังนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองมหาสารคามและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ดำเนินการตามกฎหมาย แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ผู้ถูกร้องได้ร้องเรียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคามถึงสามคน และยื่นหนังสือร้องเรียนไปยังเจ้าหน้าที่ทหารคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่มาประจำอยู่ ณ จังหวัดมหาสารคาม แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ เมื่อผู้ร้องเกษียณอายุราชการต้องพักอาศัยที่บ้าน ทำให้มีปัญหาในเรื่องสุขภาพ จึงได้หาวิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้อาการดังกล่าวถูกสั่งปิดด้วยเหตุทะเลาะวิวาท แต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ ผู้ถูกร้องจึงเข้าไปในร้านในขณะที่เจ้าของร้านและทุกคนกลับที่พักหมดแล้ว ผู้ถูกร้องได้ดึงสายไมค์และร้องสิ่งของที่ทำให้เกิดเสียงดังแล้วนำไปทิ้ง วันต่อมาทางร้านได้แจ้งความกล่าวหาว่า

ผู้ถูกร้องบุกรุกและขโมยสิ่งของในร้าน ผู้ถูกร้องจึงถูกดำเนินคดีอาญา ซึ่งผู้ถูกร้องปฏิเสธว่าไม่ได้มีเจตนาที่จะขโมย แต่ทำไปเพื่อให้ทางร้านย้ายหนีไปที่อื่นให้ถูกต้องตามเทศบัญญัติ ผู้ถูกร้องแต่งตั้งนายเชวงศักดิ์ พลลาภ เป็นทนายความเพื่อแก้ต่างคดี นายเชวงศักดิ์ได้กระชั้นกระຍอให้ผู้ถูกร้องรับสารภาพ โดยให้เหตุผลว่าถ้าหากรับสารภาพแล้วศาลจะรอลงอาญา ทำให้สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ผู้ถูกร้องยอมรับว่าไม่ได้อ่านหรือศึกษารัฐธรรมนูญโดยละเอียด จึงได้รับสารภาพตามคำแนะนำของทนายความ ส่วนทรัพย์สินของผู้เสียหายทุกชิ้นได้คืนไปหมดแล้ว จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ร้านอาหารถูกสั่งให้ย้ายไปอยู่ในโซนที่เหมาะสม แม้ผู้ถูกร้องจะเป็นคนผิดตามคำรับสารภาพ แต่ก็ได้รับกำลังใจและคำชมจากผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงว่าเป็นคนที่เสียสละเพื่อส่วนรวม ตามที่ผู้ถูกร้องชี้แจงมาจึงเป็นการแสดงเจตนารมณ์อันแท้จริง เพื่อให้ร้านอาหารย้ายไปอยู่ในโซนที่เหมาะสม และถูกต้องตามกฎหมาย เป็นการป้องกันสิทธิขั้นพื้นฐานและสุขภาพของตนเอง รวมทั้งนิสิต นักศึกษา และประชาชนในชุมชน กรณีที่ผู้ถูกร้องเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลจังหวัดมหาสารคามว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญานั้น หากจะพิจารณาตามคำพิพากษาก็เป็นเช่นนั้น แต่เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างในคำร้องนี้จะเห็นได้ว่าผู้ถูกร้องมิได้กระทำโดยทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เมื่อผู้ถูกร้องให้ข้อเท็จจริงพิสูจน์ได้ว่าผู้ถูกร้องมิได้กระทำโดยทุจริตแล้ว ผู้ถูกร้องย่อมอยู่ในฐานะที่จะไว้วางใจในความสุจริตและสามารถทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไปได้

บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๘๒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกว่าสมาชิกภาพของสมาชิกคนใดคนหนึ่งแห่งสภานั้นสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๐๑ (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๒) หรือมาตรา ๑๑๑ (๓) (๔) (๕) หรือ (๗) แล้วแต่กรณี และให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้อง ส่งคำร้องนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกผู้นั้นสิ้นสุดลงหรือไม่

เมื่อได้รับเรื่องไว้พิจารณา หากปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่าสมาชิกผู้ถูกร้องมีกรณีตามที่ถูกร้อง ให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้สมาชิกผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้ศาลรัฐธรรมนูญแจ้งคำวินิจฉัยนั้นไปยังประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกผู้ถูกร้องสิ้นสุดลง

ศาลชั้นต้นซึ่งพิจารณาคดีเรื่องนั้นใหม่ มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีเสียจากสารบบความตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๓๒ คำพิพากษาหรือคำสั่งเช่นว่านั้นให้ถือว่าเป็นที่สุดตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีจาก สารบบความ

คู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจยื่นคำขอต่อศาลชั้นต้นซึ่งพิจารณาคดีนั้น ให้ออกใบสำคัญแสดงว่า คำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีนั้นได้ถึงที่สุดแล้ว

ประเด็นวินิจฉัย

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) หรือไม่ นับแต่เมื่อใด

ความเห็น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ศาลจังหวัดมหาสารคามมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๔๐๖๔/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ อ ๑๓๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๒ ว่า นายสำลี รักสุทธี จำเลย (ผู้ถูกร้อง) มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ วรรคหนึ่ง (๑) (๓) และวรรคสอง ประกอบมาตรา ๓๓๖ ทวิ โดยให้จำคุก ๓ ปี ๙ เดือน และปรับ ๖๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ ปี ๑๐ เดือน ๑๕ วัน และปรับ ๓๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๓ ปี กำหนดเงื่อนไขคุมความประพฤติจำเลย โดยให้ไปรายงาน ตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ จำนวน ๔ ครั้ง ภายในกำหนด ๑ ปี กับให้จำเลยกระทำกิจกรรม บริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรเป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมาย อาญา มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ซึ่งผู้ถูกร้องก็รับในคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่าตนเองต้อง คำพิพากษานั้นจริงและมีได้อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวแต่อย่างไร คำพิพากษาของศาลจังหวัด มหาสารคามในคดีนี้จึงเป็นอันถึงที่สุดแล้วนับแต่วันที่ระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์สิ้นสุดลงตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๗ วรรคสอง ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๕ ทั้งยังปรากฏหลักฐานตามหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดของศาลจังหวัดมหาสารคาม ที่ ศย ๓๐๔.๐๑๐/(กน.)๑๖๔๘ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ อีกด้วย ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกร้องเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตาม ประมวลกฎหมายอาญา อันเป็นเหตุให้ผู้ถูกร้องเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) แต่หลังจากนั้นผู้ถูกร้องยังฝ่าฝืนไปใช้สิทธิ

สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยอ้างว่าได้ไปสมัครเพราะเชื่อคำแนะนำของนายความว่าเมื่อรับสารภาพความผิดในคดีอาญาดังกล่าวแล้ว ศาลจะมีคำพิพากษาให้จำคุกและให้รอกการลงโทษไว้ ซึ่งจะทำให้ผู้ถูกร้องมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ โดยผู้ถูกร้องอ้างว่าตนมิได้ศึกษารัฐธรรมนูญให้ละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อน จนกระทั่งผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ตามผลการเลือกตั้งครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงฟังได้ว่าผู้ถูกร้องเป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) อยู่ก่อนที่จะไปสมัครรับเลือกตั้ง แต่ก็ยังฝ่าฝืนไปใช้สิทธิสมัคร สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องจึงต้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ข้ออ้างของผู้ถูกร้องที่ว่าการกระทำผิดอาญาของตนได้กระทำเพื่อประโยชน์สุขของตนเองและประชาชนผู้อยู่อาศัยในบริเวณที่มีฝับบาร์แบบเปิดในพื้นที่สีเขียวตามเทศบัญญัติ ส่งเสียงรบกวนความเป็นอยู่โดยปกติของผู้ถูกร้องและประชาชนดังกล่าว มิใช่เป็นการกระทำที่มีเจตนาทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญานั้น ไม่อาจรับฟังได้

มีประเด็นต้องพิจารณาต่อไปว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องจะต้องสิ้นสุดลงนับแต่เมื่อใด เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกร้องเป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) อยู่ก่อนวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว แต่กลับได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมีสถานภาพเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่วันเลือกตั้ง คือ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ กรณีเช่นนี้จึงต้องถือว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) นับแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบต่อกิจการที่ผู้ถูกร้องได้กระทำไปก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามนัยมาตรา ๘๒ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงแล้วจะถือว่าวันใดเป็นวันที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคภูมิใจไทยซึ่งผู้ถูกร้องเคยดำรงตำแหน่งอยู่นั้นว่างลง เห็นว่า วันที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคภูมิใจไทยซึ่งผู้ถูกร้องเคยดำรงตำแหน่งอยู่นั้นว่างลงนับแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ศาลรัฐธรรมนูญอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำวินิจฉัยนี้โดยชอบแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

อาศัยเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) นับแต่วันที่ผู้ถูกร้องได้รับ

เลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ คือ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ และให้ถือว่า วันที่ศาลรัฐธรรมนูญอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำวินิจฉัยให้แก่คู่กรณีฟังโดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง คือ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ เป็นวันที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องว่างลง

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ